

می‌شوند؛ درحالی‌که سهم اندکی از آن‌ها فرصت نفوذ به سفره‌های زیرزمینی را پیدا می‌کند.

واقعیت این است که بحران آب در سیرجان، با بارش‌های مقطعی حل نخواهد شد. این بحران ریشه‌ای و ساختاری است و نیازمند نگاه بلندمدت، برنامه‌ریزی علمی و مشارکت همه‌جانبه است. یکی از مهم‌ترین چالش‌ها، وابستگی بالای منطقه به منابع آب زیرزمینی است؛ منابعی که سال‌ها بیش از ظرفیت طبیعی‌شان برداشت شده‌اند. ادامه این روند نه‌تنها آینده کشاورزی، بلکه امنیت زیستی و سکونتی منطقه را نیز تهدید می‌کند.

در این میان، نقش کشاورزی بسیار کلیدی است. هرچند کشاورزی بخش مهمی از اقتصاد و معیشت مردم سیرجان را تشکیل می‌دهد، اما استفاده از روش‌های سنتی آبیاری و کشت محصولات پرمصرف، فشار زیادی بر منابع آب وارد کرده است. تغییر الگوی کشت، توسعه آبیاری نوین، و حمایت واقعی از کشاورزان برای گذار به روش‌های کم‌مصرف، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است؛ ضرورتی که بدون سیاست‌گذاری دقیق و حمایت مالی و آموزشی، تحقق نخواهد یافت.

از سوی دیگر، مصرف آب در بخش شهری نیز نیازمند بازنگری جدی است. فرهنگ مصرف بهینه آب هنوز به‌طور کامل نهادینه نشده و هدررفت آب در شبکه‌های فرسوده توزیع، سهم قابل توجهی از منابع موجود را از بین می‌برد. اصلاح زیرساخت‌ها، کاهش

نشت شبکه‌ها، و آموزش مستمر شهروندان، می‌تواند تأثیر قابل توجهی در مدیریت بحران داشته باشد.

بارندگی‌های اخیر همچنین بار دیگر اهمیت مدیریت رواناب‌ها و ذخیره آب باران را یادآوری کرد. ایجاد سازه‌های آبخیزداری، بندهای خاکی، و سیستم‌های جمع‌آوری آب‌های سطحی، می‌تواند نقش مؤثری در کاهش هدررفت آب و تغذیه سفره‌های زیرزمینی ایفا کند. این اقدامات، در مقایسه با پروژه‌های پرهزینه انتقال آب، هزینه کمتری دارند و با شرایط اقلیمی منطقه سازگارتر هستند.

نباید از نقش صنایع بزرگ مستقر در منطقه نیز غافل شد. صنایع، در کنار ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی، مصرف‌کنندگان عمده آب هستند و مسئولیت اجتماعی آن‌ها ایجاب می‌کند که در مدیریت منابع آبی مشارکت فعال داشته باشند؛ چه از طریق بازچرخانی آب، چه سرمایه‌گذاری در پروژه‌های آبی و چه حمایت از طرح‌های محیط‌زیستی.

در نهایت، بارندگی‌های اخیر سیرجان را باید فرصتی برای بازاندیشی دانست، نه دلیلی برای آسودگی خاطر. این باران‌ها یادآور این واقعیت‌اند که آب، منبعی محدود و شکننده است و آینده آن به تصمیم‌های امروز ما وابسته است. اگر این بارش‌ها بهانه‌ای برای تعویق اصلاحات ساختاری شوند، بحران عمیق‌تر خواهد شد؛ اما اگر به‌عنوان زنگ هشدار جدی تلقی شوند، می‌توانند آغاز مسیری تازه به‌سوی مدیریت پایدار آب در سیرجان باشند.

